



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 27. ledna 2023 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jany Bodečkové, Ph.D., a přísedících Ing. Hany Demlové a Ing. Michala Kohouta,

takto:

Obžalovaný

██████████, narozený ██████████ v ██████████, ██████████, trvale bytem ██████████,

se zprošťuje

podle § 226 písm. b) tr. řádu obžaloby

pro skutek spočívající v tom, že

v přesně nezjištěné noční době v období od ██████████ do ██████████ 2020 v ložnici rodinného domu č. p. ██████████ v ██████████, Pardubický kraj, za účelem vlastního sexuálního uspokojení uchopil ruku vedle něj spící nezletilé poškozené ██████████, narozené ██████████, jejíž věk znal, neboť se jedná o dceru jeho manželky, s níž sdílel společnou domácnost a na jejíž výchově se podílel, čímž ji vzbudil, a zneužívaje jejího domnělého spánku, který i nadále předstírala, si její ruku přiložil na svůj penis, kde ji po dobu 2 – 3 minut, do doby, než se otočila na druhou stranu, ponechal,

v němž byl obžalobou spatřován zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu se poškozená ██████████, narozená ██████████, trvale bytem ██████████, zastoupená opatrovníci ██████████, odkazuje se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Hradci Králové podala dne 21. 12. 2022 obžalobu na obžalovaného [REDAKCE] pro jednání popsané ve výrokové části rozsudku, ve kterém byl spatřován zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku.
2. V trestní věci bylo Krajským soudem v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ve dnech 26. 1. 2023 a 27. 1. 2023 konáno hlavní líčení, za osobní účasti obžalovaného, který k věci po zákonném poučení vypovídal.
3. Po provedení dokazování u hlavního líčení nastala ve věci důkazní situace, která soud vedla ke zproštění obžalovaného obžaloby dle § 226 písm. b) tr. řádu, za aplikace zásady *in dubio pro reo*.
4. Soud dále uvede podstatný obsah výpovědi obžalovaného a svědků i ostatních důkazů v podobě znaleckých posudků a listin, které bude souběžně jednotlivě a komplexně hodnotit. Rozpory ve výpovědích u hlavního líčení oproti přípravnému řízení byly u obžalovaného a svědků [REDAKCE] a [REDAKCE] soudem vždy čteny dle § 207 odst. 2 tr. řádu (obžalovaný) a dle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu (svědci).
5. Soud úvodem poznamenává, že předmětná věc, vyznívající co do popisu skutku dle obžaloby poměrně jednoduchým způsobem, vykazovala *skutkovou složitost*, které odpovídalo podrobné dokazování, včetně znalecké psychiatrické otázky.
6. Obžalovaný [REDAKCE] ve výpovědi z přípravného řízení i u hlavního líčení potvrdil, že v nočních hodinách v [REDAKCE] 2020 vzal ruku na posteli v ložnici ležící poškozené 11leté nevlastní dcery [REDAKCE] a tuto vložil na svůj nahý penis. Shodně se k věci vyjadřovala ve svědecké výpovědi, která byla z rozhodnutí soudu u hlavního líčení dle § 102 odst. 2 tr. řádu přčtena, v tu dobu již 13letá poškozená [REDAKCE]. O tomto skutkovém ději tak ve věci nebyly pochybnosti. Nemělo v tomto směru význam zadat znalecké zkoumání nezletilé psychologem k posouzení obecné věrohodnosti svědkyně mladší 18 let, přes existující výchovné a psychické problémy jednoznačně patrné z lékařských a jiných zpráv ve spisovém materiálu i pro dobu před činem, když skutkový základ věci nebyl ani obhajobou sporován. Výpověď nezletilé [REDAKCE] z přípravného řízení pak byla zhodnocena soudem jako *věrohodná*, kdy nezletilá jednak podala k věci popis skutkového stavu *v zásadě* souladný s výpovědí obžalovaného, jednak dle obsahu vypovíдала zjevně zcela bez záměru obžalovanému škodit.
7. Obžalovaný však namítal absenci úmyslného zavinění tohoto činu. Tvrdil, že když se v noci vracel z toalety a ulehl k nezletilé poškozené do postele v ložnici, kde s ním obvykle spí pouze manželka [REDAKCE], došlo k omylu, neboť si v rozespalosti ruku nezletilé [REDAKCE] dal na penis v automatickém vnitřním domnění, že zde leží manželka. Stalo se tak, oproti popisu skutku dle obžaloby, fakticky ze dne [REDAKCE] 2020 na den [REDAKCE] 2020, s ohledem na návrat [REDAKCE] [REDAKCE] v den po rozhodné noci ze školení probíhajícího od [REDAKCE] 2020 do [REDAKCE] 2020 dle zprávy [REDAKCE], a. s., na č. l. 219, které bylo [REDAKCE] dokončeno.
8. Dokazování bylo vedeno s cílem řádného posouzení, zda na straně obžalovaného mohlo či nemohlo dojít ke skutkovému omylu, který deklaroval.
9. Nezletilá svědkyně – poškozená [REDAKCE] se logicky nemohla sama vyslovit, zdali obžalovaný jednal v omylu, nebo ji sexuálně atakoval záměrně, když byla v polospánku a následně ležela s rukou na penisu obžalovaného se zavřenýma očima. Bylo tedy nutno vyhodnotit, zda je obhajoba obžalovaného *nedůvodná až absurdní*, jak by na první pohled mohla působit, nebo zda jsou ve věci dány *důvodné pochybnosti* o spáchání skutku dle obžaloby úmyslnou formou. Soud pak posuzoval každou okolnost případu zvlášť i ve vzájemné souvislosti. Po komplexním vypořádání jednotlivých důkazů nemohl soud spolehlivě učinit skutkový závěr vyvracející obhajobu, tedy že

objektivně neexistuje rozumná pochybnost, že se obžalovaný znásilnění nezletilé poškozené skutečně dopustil.

10. Obžalovaný [REDACTED] v přípravném řízení i u hlavního líčení před soudem spáchání trestného činu dle obžaloby v otázce úmyslu popřel. Výpověď obžalovaného byla po celou dobu trestního řízení *v základu konstantní*. Obžalovaný od počátku tvrdil, že byl v době činu rozespalý, vzbudily ho v noci bolesti rukou a byl značně unavený. Automaticky po návratu z toalety ulehl na postel v ložnici, vzal ruku tam ležící nezletilé nevlastní dcery a tuto si položil na vlastní penis, protože byl takto fyzicky kontaktně, bez záměru k sexuálnímu uspokojení, zvyklý v noci spát s manželkou – matkou nezletilé [REDACTED].
11. Obžalovaný uvedl, že nevěděl, zda se skutku dopouští na spící ženě, nebo nikoli. Srozumění se spánkem by však nepochybně bylo možné dovozovat, když byla noc, nezletilá se nehýbala a ani se svou rukou na penisu obžalovaného nedělala žádné pohyby. Lze zde vymínit, že pokud by úmysl ke spáchání skutku byl obžalovanému prokázán, mohlo by být shledáno, že takto spáchal zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, a to jako dokonaný čin – zneužitím bezbrannosti, nikoli v pozitivním skutkovém omylu dle § 18 odst. 3 tr. zákoníku jako pokus trestného činu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku. Nezletilá [REDACTED] popsala, že ač v době vložení ruky na penis obžalovaného nebyla v hlubokém spánku, a nešlo tak o absolutní fyzickou bezbrannost, nacházela se v polospánku, ze kterého ji obžalovaný svým jednáním vytrhnul. Mimo polospánku poškozené ve věci *zároveň* panovaly okolnosti věku nezletilé (11 let), noční doby, vzájemného vztahu k obžalovanému – otčímovi, fyzické převahy obžalovaného (byť fyzická přesila by sama o sobě pro znak bezbrannosti nebyla dostačující, ad usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 6. 2016, sp. zn. 6 Tdo 759/2016), ležení v ložnici s obžalovaným v posteli, za nepřítomnosti jiných osob v rodinném domě, pročež i odůvodněný strach z dalšího možného počínání obžalovaného, kdy proto nebyla schopna na tento čin přiměřeně na počátku reagovat (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 11. 2013, sp. zn. 3 Tdo 1279/2013). Poškozená nezletilá se ostatně sama vyslovila následujícího dne ráno i před obžalovaným, že se v noci bála, aby ji znásilnil. Samotný věk poškozené z hlediska fyzické a duševní vyspělosti by nepostačoval k závěru o faktické bezbrannosti (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 3. 2018, sp. zn. 7 Tdo 317/2018). V komplexu popsaných skutečností jako celku by se však dle názoru soudu jednalo o dokonané znásilnění donucením jiného k pohlavnímu styku zneužitím fyzické i psychické bezbrannosti nastalé v dostatečné relativní formě (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 21. 10. 2015, sp. zn. 8 Tdo 1228/2015, nebo ze dne 9. 11. 2017, sp. zn. 4 Tdo 1379/2017).
12. Pohlavním stykem se potom rozumí jakýkoliv způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiného člověka (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 12. 2019, sp. zn. 15 Tdo 1154/2019), a tudíž by pod dokonaný pohlavní styk podle § 185 odst. 1 tr. zákoníku nepochybně bylo možné subsumovat i vložení ruky poškozené na penis obžalovaného. V tomto kontextu lze poznamenat, že kdyby za pohlavní styk tuto situaci nebylo možno považovat, nemohlo by se jednat ani o pokus trestného činu, když dle procesně zafixované svědecké výpovědi nezletilé poškozené, ve spojení s obhajobou obžalovaného, nebylo prokázáno, že by úmyslem obžalovaného byl návazný pohyb položené ruky ženy po penisu, který poškozená svědecky výslovně opakovaně odmítla. Pokud nezletilá vylíčila, že držela ruku na penisu obžalovaného cca 2 – 3 minuty, pak lze předpokládat, že by během takového časového intervalu obžalovaný eventuelní záměr k masturbaci již vykonal, pakliže by k tomu vlastní jednání směřoval.
13. Obžalovaný popíral, že by čin byl sexuální povahy. Svědkyně [REDACTED] obecně nevyloučila po držení penisu obžalovaného ztopoření i bez další stimulace. [REDACTED] musela být soudem pro odchylku přečtena část svědecké výpovědi z přípravného řízení, ve které bylo obsaženo, že jí obžalovaný občasně vkládal v noci do ruky i ztopořený penis, pročež se stalo, že se vzbudila. Obžalovaný v rozporu s touto výpovědí [REDACTED] tvrdil, že během noci držení penisu manželkou sexuálně nepokračovalo a k erekci nedocházelo. Mohlo by se jednat o účelovou snahu

obhajoby prokázat, že čin nebyl vykonán se záměrem k sexuálnímu uspokojení jakéhokoli charakteru.

14. Nezletilá [REDAKCE] ve svědecké výpovědi z přípravného řízení uvedla, že penis obžalovaného byl od počátku položení ruky a po celou dobu „velký a tvrdý“, což by mohlo vést ke skutkovému závěru o ztopořeném penisu. Poškozené bylo v době skutku 11 let, a byť předtím nikdy na žádný penis rukou tvrzeně nesahala, nebylo by možno jen z tohoto důvodu označovat výpověď za nedostatečně transparentní k dalšímu výkladu subjektivní stránky činu obžalovaného. Nezletilá však dle obrazového a zvukového záznamu I. o výsledku z přípravného řízení v čase 02:11:50 – 02:18:17, jak byla tato pasáž u hlavního líčení přehrána, nevypovídala k dané otázce spontánně ani k dotazu přímo. Soud takto nehodlá generálně zpochybnit celkový způsob vedení výsledku nezletilé policejním orgánem. Pokud jde o výsledky nezletilých osob, je třeba akcentovat nejednoduchou povahu úkonu, kdy specifické jsou výsledky poškozených dětí u sexuálně motivovaných trestných činů, u kterých děti mnohdy buď neví, jak věci pojmenovat, nebo je obzvláště pro nezletilé oběti vysoce obtížné tyto skutečnosti reprodukovat před cizími lidmi a oživovat současně závažné negativní prožitky v paměti. Není tudíž problémem obecně samotné dotazování se nezletilých svědků policejním orgánem, když samovolnost výpovědi lze očekávat jen zřídka. Poškozená [REDAKCE] si během výsledku zacpávala uši a chovala se způsobem nasvědčujícím věrohodnosti výpovědi, nikoli zkreslování skutkového stavu.
15. V souzené věci je však nutno vzít v úvahu, že v době výsledku bylo poškozené 13 let. Byla-li nezletilá policejní komisařkou dotázána, zda si je vědoma, jak se penis u muže během pohlavního styku/vzrušení mění, odpověděla, že „neví“, jak to funguje. V čase 02:12:41 až 02:12:45 obrazového a zvukového záznamu ad I. pak byla konfrontována s navozením dojmu, že toto zajisté ví – k protokolaci potom viz záznam v čase 02:13:53 až 02:14:04. Nezletilá se v čase 02:12:11 dotázala, zda v případě, že uvede policistce, že toto neví, dojde k vysvětlování pojmosloví: „kdybych řekla, že to nevím, tak mi to všechno budete vysvětlovat“. Až na další výslovný dotaz, jaký byl v době činu penis obžalovaného, po rekapitulaci policistkou, že by mohl být „malý a měkký“, nebo „velký a tvrdý“, nezletilá uvedla v čase 02:13:13, že „to druhé“, načež policejní komisařka s cílem protokolace zopakovala „velký a tvrdý“, což nezletilá mimoděk odsouhlasila. Nelze tak vycházet jednoznačně z varianty ztopořeného penisu u obžalovaného, kterou i sám obžalovaný popíral, a ani opětovný výsledek nezletilé soudem by již pochybnost nemohl odstranit.
16. I kdyby ovšem penis obžalovaného ztopořený nebyl, bylo zjevné, že obžalovaný skutek páchal na ležící ženě s cílem dosáhnout nejméně dílem sexuálního uspokojení/sebemenšího vzrušení, ač popřípadě i se záměrem usnutí. Motivace k sexuálnímu činu není a priori podstatná. I dotyk penisu rukou by obecně mohl vést u muže ke vzrušení – erekci, jak ve výpovědi u hlavního líčení aproboval znalec psychiatr doc. MUDr. Jaroslav Zvěřina, CSc. Uspokojení v podobě vyvrcholení nemusí nastat ani být úmyslem pachatele, aby šlo o sexuálně násilný trestný čin. Za situace páchání znásilnění formou soulože také rozhodně není vyžadováno, aby u mužského pachatele došlo k ejakulaci. Ačkoliv obžalovaný odmítal, že by jen držení penisu rukou manželky [REDAKCE] bylo v noční době vykonáváno se sexuálním účelem, lze zdůraznit, že [REDAKCE] ve svědecké výpovědi z přípravného řízení, kterážto část výpovědi byla jmenované svědkyni pro menší odchylku soudem u hlavního líčení přečtena, uvedla, že k erekci u obžalovaného vedlo, přestože ne vždy, i pouhé delší dobu trvající držení penisu rukou. Skutečnost, že obžalovaný sporoval, že by v nočních hodinách docházelo k jakékoliv formě pohlavního styku s manželkou, nebyla rozhodující, když jednak ani nebylo prokázáno, v jakou hodinu se skutek odehrál – okolo 1. až 2. hodiny ranní dle výpovědi obžalovaného, nebo kolem 22. hodiny dle nezřetelné výpovědi nezletilé, jednak manželka [REDAKCE] o ztopoření penisu obžalovaného v noci v přípravném řízení vypovídala.
17. U hlavního líčení pak obžalovaný, ve shodě s písemným vyjádřením k obžalobě, doplnil dosti *zásadní nové tvrzení*, že v rozhodný den před spácháním skutku požil kolem 2. hodiny odpoledne

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

1 dávku léku Aulin či Nimesil a večer okolo 7. až 8. hodiny naráz 2 tablety léku Zaldiar. V návrhu obhajoby z 2. 1. 2023 na č. 1. 333 bylo dokonce poukazováno na 3 tablety Zaldiaru, což bylo před konáním hlavního líčení obhajobou písemně korigováno na 2 tablety a odůvodněno jako překlep. Pokud jde o samotné požití léků odpoledne nebo ve večerních hodinách, o kterém obžalovaný u hlavního líčení vypovídal, zde se *nejednalo o faktický rozpor* s výpovědí obviněného z přípravného řízení. Přestože před policejním orgánem obžalovaný na aplikaci léčiv neupozornil, nebyl tak dle protokolu dotazován, ač obecně na užívání různorodých léků na bolesti odkazoval, explicitě tehdy jen nikoli na Zaldiar. Lék Zaldiar obžalovaný zmínil v rámci znaleckého vyšetření psycholožkou PhDr. Terezou Sejkorovou Benešovou, ovšem bez výslovné souvislosti s touto nocí. Jako *částičnou odchylku* ve výpovědích však bylo možné považovat popis chování a stavu obžalovaného v inkriminovanou dobu před činem. Pokud by se obžalovaný fyzicky či psychicky cítil jakkoli nestandardně, lze předpokládat, že by tuto skutečnost u policejního orgánu ve výpovědi či před znalci psychiatrem a psycholožkou deklaroval. Obžalovaný naopak v přípravném řízení vyličil, jak se obvykle až setrvale cítí v noci pro bolesti vlivem zdravotních problémů s horními končetinami, kdy tvrdil, že „silou vůle“ se z ložnice dostane na toaletu a zpět do postele, že trpí vysokou únavou, jakož i že se musí vzepřít o topení, protože sám by se z postele k cestě na toaletu nedokázal zvednout. Obžalovaný za rozdíl vlastního tělesného stavu oproti jiným nocím označoval okolnost vyšší únavy, že neměl sílu vstát z postele, což však proklamoval již v přípravném řízení jako obecný případ. Obžalovaný jasně nezdůvodnil, proč před policejním orgánem neuvedl, že se cítil jinak – více unaveně – než o minulých nocích s bolestmi, když v přípravném řízení poměrně detailně fakta o zdravotním stavu sděloval, a nelze proto věrohodně usuzovat, že by takovou okolnost opomenul. Bylo zřejmé, že dílem nový směr nabrala obhajoba obžalovaného ve spojení s tvrzením o požití 2 tablet léku Zaldiar večer před činem, byť *výslovně* obžalovaný sám ani poté nedával stav, ve kterém se tu noc nacházel, přímo do kontextu s tímto léčivem.

18. Nelze vyloučit, že obžalovaný toho dne, popřípadě večera, lék či léky na bolest užil, avšak jako nedůvěryhodná byla soudem vyhodnocena část výpovědi u hlavního líčení, že požil 2 tablety léku Zaldiar. Obžalovaný tvrdil, že si vzal pro nadměrné bolesti trvající 2 až 3 dny lék Zaldiar večer nárazově o 2 tabletách, ač současně k tomuto léku vztahoval pocit zmatenosti, pro který se v minulosti druhý den po požití tohoto léku rozhodl například k neřízení motorových vozidel, a to za situace, že *v zásadě* požíval lék Zaldiar jen po 1 tabletě a tento lék pro silné účinky ani neužíval často. Obžalovaný zároveň bolesti obecně spojoval více s noční než s denní dobou, pročez není jasné, proč by léky, rozuměno v takto výrazném a neobvyklém množství naráz, požil před samotnou nocí. Obžalovaný současně uvedl, že se bolestmi vzbudil, přestože tvrzeně užil toho večera vyšší dávku silného léku. Na tomto místě je třeba poznamenat, že již u znalkyně psycholožky se však obžalovaný vyjadřoval, že léky běžně bere večer na noc a že i přes požití léků se v noci opakovaně budí a je unavený pro trvající zdravotní potíže.
19. Svědkyně [REDAKCE], také až u hlavního líčení, vypověděla, že od obžalovaného jí bylo známo, že toho dne užil silné léky. Podotkla, že ví, jaké léky to byly, vzhledem k tomu, že tuto otázku s obžalovaným „teď“ řešili“. Byla-li pak soudem dotázána, o čem a kdy se s obžalovaným bavili, odpovídala vyhýbavě, respektive na tuto otázku opakovaně neodpověděla. [REDAKCE] dále zmínila, že do šuplíku, kde obžalovaný tvrzeně měl stále uschován i lék Zaldiar, předepsaný mu již na konci roku 2019, se obžalovaný díval s cílem nalezení léčiva, které v rozhodný den požil, už v blízké době po incidentu z [REDAKCE] 2020, nikoli tedy až v průběhu trestního řízení, jež započalo s významným časovým odstupem od činu.
20. Ani jeden ze znalců – psychiatrie, psychologie – původně nepracoval s variantou požitých léků na psychiku obžalovaného. Ve znaleckých posudcích je obsažen výtah ze spisového materiálu, kdy se znalci seznámili s obsahem výpovědi obžalovaného na Policii ČR. Znalkyně psycholožka PhDr. Tereza Sejkorová Benešová před soudem poznamenala, že obžalovaný by na položené otázky orgánu činného v trestním řízení dokázal bez problému uvést, že neví, nepamatuje se

apod., je komunikačně zdatný. Soud tudíž považuje za předpokladatelné, že takto významnou skutečnost o lécivech a vyšší než obvyklé značné únavě by zmínil, když podrobně popisoval, jak se cítil. Vysvětlení obžalovaného, že byl v době výsledku u policejního orgánu po strávené noci v cele předběžného zadržení unavený, nepředstavovalo adekvátní zdůvodnění.

21. Nebylo tak celkově vzato možno uvěřit tvrzení obžalovaného, že v době, kdy měl v domácnosti sám na starosti 11letou nevlastní dceru, požil v rozhodný den večer 2 tablety léku Zaldiar, a nikoli kupříkladu jen 1 tabletu tohoto léčiva, když i pro vlastní zkušenost mohl usuzovat na vysokou pravděpodobnost pozitivního efektu a síly léku i po užití 1 tablety. O požitých lécích, obzvláště v tomto množství, se obžalovaný nevyjadřoval ani před znalci – psychiatrem a psychologkou. Znalec psychiatr doc. MUDr. Jaroslav Zvěřina, CSc., u hlavního líčení uvedl, že se nedoporučuje užívání léku Zaldiar po 2 tabletách, neboť jde o silný opiát. Tyto skutečnosti obhajobu *v tomto bodě* logicky vyvracely.
22. I když bylo za nepravdu soudem pokládáno nárazové požití 2 tablet léku Zaldiar, nebylo možno konstatovat, že by byla i ve zbytku obhajoba obžalovaného dostatečnou měrou zpochybněna. Pokud obžalovaný či poškozený i prokazatelně lže jen ve vztahu k dílčí skutečnosti, a obžalovaný má právo se hájit jakýmkoli způsobem, veden záměrem potvrdit svou nevinu, nelze nepravdivé tvrzení vytrhávat z kontextu a toliko na takové nepravdě vystavět nevěrohodnost výpovědi jako celku, kterou *ve zbylém rozsahu* vlivem vzájemné provázanosti s dalšími důkazy jako nade vše pochybnost vyloučenou již nelze hodnotit.
23. Z dokazování se podávala poměrně *vysoká důvodnost podezření* ze spáchání úmyslného zločinu znásilnění obžalovaným, a to z následujících *poznatků*: Obžalovaný k věci vypověděl, že v noci se standardně, pravidelně „budí“ s bolestmi pro fyzický stav rukou, a že je pak těžko schopen sám vstát z postele, když si chce dojít z ložnice na toaletu. Vyličil, se zachováním paměťové stopy, že i v danou noc se probudil a cítil bolesti. Bolest je faktorem, který by obecně mohl zvyšovat bdělost člověka. Než obžalovaný odešel na toaletu, cca 15 minut ležel v ložnici v posteli, stále vedle nevlastní dcery, o kterou tyto dny jako jediný v rodinném domě pečoval. Jednalo se o druhou noc, kdy nezletilá spala v ložnici v posteli s obžalovaným na návrh nepřítomné matky [REDAKCE], což mohlo vést k vyššímu vnitřnímu uvědomění si, že v posteli s obžalovaným neleží manželka, avšak nezletilá. Vjem nepřítomnosti manželky v domácnosti tak obžalovanému *obecně* musel být do paměti vtělen. Obžalovaný cestou na toaletu prošel celkem 3 místnostmi – pokojem syna, který v domě nebyl, pokojem nevlastní dcery, která zde nespala, chodbou, kuchyní a koupelnou až na toaletu. Nikde po cestě neupadl, nezakopnul. Na toaletě si sednul a vykonal potřebu ve formě močení. Poté se vrátil do postele v ložnici, na kterou si sedl a uleh. Nelze ani vyloučit, že pokud se v [REDAKCE] 2020, kdy noční venkovní teplota byla bezpochyby nízká, topilo na noc v rodinném domě pouze v ložnici krbovými kamny, která vyhasla před započatím spánku obžalovaného, byl v místnostech, kterými obžalovaný musel projít v noci na toaletu, případně nízký počet stupňů Celsia, což by mohlo odůvodnit vyšší míru vnímání obžalovaného – vědomé a volní stránky. V ložnici, popřípadě i v dalších místnostech, přes které obžalovaný procházel na toaletu, nebyla k době skutku dle výpovědi obžalovaného úplná tma, ovšem šero, obrysy byly viditelné. Když nezletilá odtáhla ruku z penisu obžalovaného a na posteli se odvrátila, obžalovaný až tehdy tvrzeně zpozoroval obroučky brýlí nezletilé. Poškozená tak, oproti matce [REDAKCE], spala v posteli po celou dobu s brýlemi. Nezletilá ve svědecké výpovědi uvedla, že obžalovaný jí svou rukou vzal prsty levé ruky tak, aby jimi objal dokola vlastní penis. Obvod ruky i prsty nezletilé mohly být logicky menší v kontrastu s manželkou obžalovaného [REDAKCE]. Obžalovaný se na posteli bokem těla přemístil na svých zádech těsně k tělu nezletilé, aby čin vykonal. Tvrdil, že neležel na boku, přesto na Policii ČR, jak mu bylo pro rozpor ve výpovědích přčteno, mluvil o levé ruce, a nikoli, jako u hlavního líčení, o pravé ruce, kterou uchopil levou ruku poškozené a dal si ji na penis. Projevy obžalovaného, ať už celá cesta na toaletu či vložení ruky poškozené na penis, byly zjevným projevem vědomé a volní složky. Obžalovaný mimoto sám vlastní chování v noci zakládal na slovním spojení „silou vůle“.

24. Skutečnost, že šlo o jednorázový čin a že obžalovaný nebyl znalcem – psychiatrem shledán sexuální deviantem, patologickým či pedofilním jedincem, jakož i že obžalovaný nemá žádné trestní či přestupkové záznamy, apriorně neznamená, že by čin nemohl úmyslně spáchat, když sexuálně násilných trestných činů se dopouští i pachatelé bez psychické poruchy, popřípadě i bez předchozí či následné geneze obdobného protiprávního jednání. Nemá tedy *samo o sobě* význam, že dcera obžalovaného [REDAKCE], kterou obžalovaný v době minulé vychovával, na žádné sexuálně závadové chování obžalovaného v podaném vysvětlení z přípravného řízení nepoukazovala, kdy se však mimoto jedná o biologickou, nikoli nevlastní dceru. Na jednorázovost činu lze usuzovat i proto, že nezletilá [REDAKCE] v květnu 2022 před školním psychologem [REDAKCE] napsala na lístek událost, která se v [REDAKCE] 2020 stala, a jinou negativní sexuální zkušenost s obžalovaným před kterýmkoli z psychologů nezmínila, ačkoliv tak mohla učinit, když daný incident se rozhodla i u školního psychologa oznámit sama.
25. Je zřejmé, že poškozené se sexuální čin obžalovaného negativně psychicky dotknul. Dle obsahu svědecké výpovědi nezletilé z přípravného řízení bylo zjevné, že o skutku nechce mluvit a oživovat ho v paměti. Nezletilá se po činu vyslovila před obžalovaným a matkou [REDAKCE], jak oba vypověděli, tak, že se v noci bála, aby ji obžalovaný neznásilnil, a požadovala potvrzení, že obžalovaný „není úchyl“. Nutno však poznamenat, že SMS zpráva, kterou nezletilá napsala matce [REDAKCE] účastníci se školení, anebo slova, která případně v telefonátu s matkou použila, že se obžalovanému po [REDAKCE] pravděpodobně „hodně stýská“, protože si dal ruku nezletilé v noci na penis, nasvědčovala i jistou měrou zlehčování situace. Nezletilá vykazovala už před skutkem psychické problémy, například s ohledem na obavy z lékařských vyšetření, kdy byla vystavena v dětském věku mj. [REDAKCE] prohlídce, ze které byla subjektivně otřesena, jak je patrné ze zpráv MEDEORA, s. r. o., Ambulance klinické psychologie, psychoterapie a rodinné terapie, na č. l. 209, MAMADÚ Praha, s. r. o., na č. l. 215, a Dilea Trade, s. r. o., na č. l. 212. Nezletilá pak nerespektovala pokyny matky a nevlastního otce v domácnosti a následně ani pravidla základní školy. Ze závěrečné zprávy [REDAKCE] odborné léčebny pro děti a dospělé, [REDAKCE], kde se nezletilá nacházela od 17. 8. 2017 do 14. 9. 2017, vyplynulo k datu 13. 9. 2017 dle č. l. 205, že odmítala poslouchat personál, vyvolávala konflikty s pacienty, a proto již tehdy byla pro nezletilou shledána za potřebnou psychologická podpora. Ve druhé polovině roku 2022 byla nezletilá na základě usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 30. 8. 2022, č. j. 24 PO 24 Nc 856/2022-9, sp. zn. 24 P a Nc 193/2022, na č. l. 231 umístěna předběžným opatřením na dobu 3 měsíců do Dětského diagnostického ústavu, střediska výchovné péče, v [REDAKCE]. Podle zprávy tohoto ústavu ze dne 10. 11. 2022 na č. l. 228 – 229 nezletilá od samého počátku pobytu nedodržovala režim, byla schopna i lhát, aby dosáhla svých potřeb, včetně výmluv i mírného obviňování dospělých osob, a projevovala se manipulativně. Znalkyně psycholožka PhDr. Tereza Sejkorová Benešová označovala nezletilou za problematickou osobnost, dle obsahu spisového materiálu, se kterým byla seznámena. Za nerozhodného významu lze považovat výrazně pejorativní zprávu k osobě nezletilé od [REDAKCE] z Ambulance dětské a dorostové psychiatrie ze dne 4. 8. 2022 na č. l. 240, u kterého byla nezletilá sledována v ordinaci od 16. 6. 2022, když zde psychiatr jednak nestanovil příčiny ani možnosti řešení psychického stavu ve vztahu k 13leté dívce, respektive až na pobyt v diagnostickém ústavu, jednak nevhodně až nepřipustně argumentoval křivým obviněním nevlastního otce nezletilé z pohlavního zneužití s odkazem na probíhající vyšetřování Policie ČR a nezletilou z pozice svědkyně tituloval za nedůvěryhodnou, ač nebyl ustaven znalcem ani mu nepříslušelo hodnotit běžící trestní řízení. Výslech lékaře [REDAKCE] jako svědka by nevnesl do případu žádné podstatné skutečnosti. Co však relevanci má, je zpráva Městského úřadu [REDAKCE] – orgánu sociálně právní ochrany dětí ze dne 1. 7. 2022 na č. l. 222, dle které nezletilá uvedla, že se v domácnosti cítí bezpečně a nic dalšího se s obžalovaným nestalo. Nezletilá v přípravném řízení ve výpovědi prezentovala přání, aby rodina nadále fungovala tak,

jako kdyby se tento případ nikdy nestal, když jako horší pro psychiku označovala, že musí na tuto situaci opakovaně vzpomínat.

26. Podle zprávy školního psychologa [REDAKCE] ze Základní školy [REDAKCE] [REDAKCE] ze dne 29. 6. 2022 na č. l. 223 měla nezletilá problémy ve škole i v kolektivu a trvala na přearazení do jiné třídy, ač se šikanózní jednání spolužáků neprokázalo. Na opakovaném setkání se školním psychologem v květnu 2022 byly s nezletilou rozebírány vztahové otázky, což vedlo k tomu, že nezletilá napsala na lístek, co se v [REDAKCE] 2020 ze strany obžalovaného událo – položení ruky nezletilé na penis otčíma. [REDAKCE] byl u hlavního líčení v postavení svědka vyslechnut. Sám si nevybavil, co tehdy nezletilá na lístek poznamenala, a proto mu byla přečtena část svědecké výpovědi z přípravného řízení, dle níž nezletilá na papír napsala, že ležela s nevlastním otcem v posteli a probudila se s položenou rukou na penisu – i tento popis textu svědek označoval za necitační povahy. Školní psycholog pak reagoval vůči matce nezletilé [REDAKCE] způsobem, že buď nahlásí předmětný incident na Policii ČR sám, nebo tak učiní rodina, načež obratem následovalo, že obžalovaný šel na Policii ČR, od počátku s odůvodněním, že došlo k omylu. Pokud by nezletilou nikterak netrápilo, co se v [REDAKCE] 2020 stalo, nejví se pravděpodobně, že by po takové delší době čin oznámila u školního psychologa s tím, že stále nedokázala o případu mluvit a musela svou zkušenost napsat na papír. Nelze současně bez dalšího tvrdit, byť ani zcela vyloučit, že se o řešené události zmínila i z důvodu dlouhodobé snahy o přearazení do jiné třídy, na což u hlavního líčení dlematem poukazovali matka [REDAKCE] s obžalovaným. [REDAKCE] nezletilou pokládal za manipulativní a potvrdil, že s ní byly opětovně probírány i vztahové problémy ve třídě a že žádala o přearazení do třídy jiné, čemuž bylo vyhověno až po schůzce z května 2022, kde nezletilá podala zprávu o sexuálním aktu ze strany nevlastního otce – obžalovaného.
27. K věci je však nezbytné zdůraznit, že obžalovaný se od doby činu nikdy nepokusil odmítnat verzi poškozené, že si ruku nezletilé dal v noci na penis, kdy už první den po spáchání skutku se omluvně vyjadřoval před manželkou [REDAKCE] a tvrzeně i před nevlastní dcerou, ve shodě se svou obhajobou z trestního řízení. Nezletilá konstatovala ve svědecké výpovědi, že se jí obžalovaný omluvil s tím, že šlo o nedorozumění, až s odstupem času – bez upřesnění, ovšem z výpovědi svědkyně [REDAKCE], bývalé chůvy nezletilé, zprostředkovaně vyplynulo, že tak obžalovaný před nezletilou učinil v bezprostřední době po skutku. Když se [REDAKCE] dotázala tehdy nezletilé, zda jí obžalovaný jakkoli ublížil, nezletilá potvrdila, že nikoli. Svědkyně [REDAKCE] dále podotkla, že nezletilá před ní uvedla, že na Policii ČR na počátku mluvila i o masturbaci, ke které se sama nezletilá následně zmínila, že *nešlo o pravdivou skutečnost*.
28. Krátce po činu se [REDAKCE] s obžalovaným sami rozhodli k odbornému projednání situace tak, aby nezletilá dcera neměla z činu žádné psychické následky, a proto s dcerou v [REDAKCE] 2020 navštívili psychoterapeuta [REDAKCE]. Podle zprávy jmenovaného, zpracované dne 19. 10. 2022 na č. l. 263, byl obžalovaný zdrcen tím, co se stalo, a incident odůvodnil způsobem, že automaticky sáhl po ruce ženy ležící na posteli v ložnici, kterou dal na vlastní penis. Protože s nezletilou byly spjaty obecně výchovné problémy, dostavili se potom i za psychologem [REDAKCE] na Středisko výchovné péče [REDAKCE], který podal dne 10. 8. 2022 zprávu na č. l. 261, že s nezletilou jednal v květnu 2021 o nedodržování rodinných pravidel, které vyvolávalo v domácnosti konflikty i s nevlastním otcem, a byla probrána také situace z [REDAKCE] 2020. Obžalovaný působil tak, že se stydí za nastalé nedorozumění, kterého mu bylo líto. Nezletilá se zlobila a zacpávala si uši, když se o události mluvilo, což koresponduje s chováním poškozené i během výslechu u policejního orgánu. Než nezletilá o souzeném činu podala zprávu školnímu psychologovi, nebyla rodina nikým upozorněna, aby tuto věc nahlásila na Policii ČR.
29. Proti obžalovanému figurovaly ve věci četné a nikoli bezvýznamné *důkazní indicie*, že se mohl dopustit ve vztahu k poškozené [REDAKCE] trestněprávního jednání. Nešlo však o natolik silný důkazní stav, aby bylo možno obžalovaného soudem uznat vinným skutkem dle obžaloby *bez důvodných pochybností*, které vyvěraly ze *skutečností* dále rozvedených.

30. Obžalovaný popsal, že před činem se bolestmi mohl probudit cca okolo 1. až 2. hodiny ránní, sám čas neznal. Tuto obhajobu nastolil od přípravného řízení. Bolesti jsou obecně subjektivním pojmem, mohly a nemusely nastat, mohly a nemusely být intenzivní. Obžalovaný například tvrdil, že bolestmi se budí každou noc, včetně noci před hlavním líčením, je však aktuálně osobou pracující jako [REDAKCE], kdy pracuje i s těžšími břemeny – balíky, byť třeba v menším rozsahu zatížení rukou. V době minulé se obžalovaný nacházel v déle trvající pracovní neschopnosti. Výkonovou složku během znaleckého vyšetření psycholožkou PhDr. Terezou Sejkorovou Benešovou neměl obžalovaný zhoršenou. Znalkyně psycholožka konstatovala mírný sklon obžalovaného k hypochondrii a zveličování existujících zdravotních potíží, nemohla však *objektivně* sporovat bolesti obžalovaného. Je pak otázkou, zda a jakého rázu, včetně četnosti a síly, byly ve skutečnosti noční bolesti obžalovaného, a zda a v jakém rozsahu trpěl v noci nespavostí, když nespavost se prakticky může objevit kdykoliv u kohokoliv a nelze zpětně nijak došetřit, jaká varianta nespavosti/rozespalosti/únavy byla u obžalovaného v době činu dána. Každá noc co do vlivu spánkové poruchy na psychiku logicky není nebo nemusí být stejná/obdobná. Za zmínku stojí, že po spáchání skutku obžalovaný tvrzeně usnul, a poté spal až do rána, přestože cítil bolesti a byl v šoku z nastalé situace s nezletilou. S ohledem na *okolnosti případu* dle dokazování a obsah početných lékařských zpráv, které obžalovaný soudu doložil, však *nelze mít za vyloučené*, že v době bezprostředně před činem obžalovaný bolesti a poruchu spánku, respektive vyšší rozespalost vykazoval.
31. Obžalovaný má od 21. 9. 2020 invaliditu I. stupně, s poklesem pracovní schopnosti o 35 %, jak plyne z posudku o invaliditě od Okresní správy sociálního zabezpečení v [REDAKCE] na č. 1. 334. Z lékařských zpráv se podávalo, že obžalovaný již před skutkem dle obžaloby dlouhodobě poukazoval na silné *bolesti* zápěstí rukou, ramene a loktů, brnění rukou a opakované *noční buzení*. viz zprávy NEUROMED CZ, s. r. o., ze dnů 20. 2. 2020 a 23. 6. 2020 na č. 1. 360 a č. 1. 362, zpráva Lázní [REDAKCE] s pobytem od 19. 8. 2020 do 9. 9. 2020 na č. 1. 357, dle které obžalovaný už tehdy namítal, že *není schopen ležet na pravém rameni*, zpráva Neurologické kliniky [REDAKCE] ze dne 12. 8. 2020 na č. 1. 358, kdy byla pro bolesti rukou tvrzena obžalovaným *nespavost*, shodně jako již ve zprávě Neurologické kliniky [REDAKCE] nemocnice ze dne 17. 4. 2019 na č. 1. 366 a zprávě Centra pracovního lékařství – Ambulance [REDAKCE] nemocnice ze dne 20. 2. 2020 na č. 1. 363, v níž se proklamuje i *horší citlivost prstů*. Nespavost pak byla u obžalovaného potvrzena zprávou Národního institutu duševního zdraví – Oddělení poruch spánku ze dne 21. 11. 2022 na č. 1. 352 p. v. – 353, po hospitalizaci od 7. 11. 2022 do 8. 11. 2022, na kterou se obžalovaný dostavil z doporučení praktického lékaře pro insomnii s polymorfními obtížemi a bolestmi v rámci léčby. Z video-polysomnografie bylo patrné, že obžalovaný trpí fragmentovaným nočním spánkem s delším úsekem bdělosti ve 2. polovině noci a s redukcí REM spánku. Obžalovanému byla diagnostikována *neorganická nespavost*.
32. Znalec psychiatr doc. MUDr. Jaroslav Zvěřina, CSc., u hlavního líčení uvedl, že neorganickou nespavostí se rozumí i jen standardní nespavost či zhoršený průběh spánku, což lze konstatovat *i bez zadání* znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví neurologie. Nespavost se ostatně všeobecně řadí pod psychiatrické otázky, když může mít dopad na psychický stav člověka, jak znalec psychiatr u výslechu stvrzoval (pozn.: a zde byla nespavost obžalovaného posuzována Národním institutem „duševního“ zdraví). Znalec psychiatr toliko logicky neměl odbornost na zkoumání příčin a veškerého obsahu diagnózy nespavosti a patologického spánku. Pro absenci dalšího dokazování, které by pro věc již nebylo podstatné v intencích zásady materiální pravdy dle § 2 odst. 5 tr. řádu, byla proto brána v úvahu za *reálnou jen skutečnost*, že obžalovaný mohl trpět klasickou nespavostí. Neznaменá to však, že by bylo možno uzavřít, že nespavost ve spojení s únavou pro bolesti nemohla mít vliv na psychický stav obžalovaného – formou rozespalosti, únavy – v době spáchání činu. Je nutné komplexně akcentovat veškeré skutkové okolnosti.
33. Se zřetelem k pozměněné obhajobě obžalovaného o užití 2 tablet léku Zaldiar večer v rozhodný den, kdyby byla vyhodnocena v dané části jako věrohodná, by nebylo příliš logické, že by bolesti

obžalovaného dosahovaly intenzity, aby ho v předmětnou noc vzbudily. V souhrnu jde ovšem o skutečnosti, které nelze *zpětně potvrdit ani vyvrátit*, a to žádným znaleckým dokazováním, ani ze soudního lékařství nebo neurologie, neboť znalecké závěry z daných zdravotnických odvětví by se pohybovaly na bázi generalizující pravděpodobnosti. Možné bolesti obžalovaného, únava, nespavost i rozespalost v době činu by nemohly být vyloučeny, i z pohledu ostatního obsahu dokazování. Požití tablet léku Zaldiar pak nebylo soudem zhodnoceno jako důvěryhodné, a proto s variantou vlivu léčiv na jednání obžalovaného nadále nebylo operováno tak, aby bylo v tomto směru potřebné znalecké dokazování z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie.

34. Nelze vyloučit, že obžalovaný usuzoval, že nezletilá spí, a v úmyslu docílit sexuálního vzrušení v době nepřítomnosti manželky, se kterou byl na sexuální chování a dotyky na intimních místech zvyklý, vložil ruku nezletilé na vlastní penis, bez záměru nezletilou probudit a tuto do budoucna jakkoliv traumatizovat. Důvodnost podezření se však nepřenesla do důkazní hodnotící roviny *vinu bez důvodných pochybností*.
35. Manželka obžalovaného – svědkyně [REDAKCE] potvrdila, že sama navrhla, aby v době, v níž nebyla v rodinném domě v [REDAKCE] 2020 přítomna pro svou účast na školení, spala nezletilá dcera v ložnici na dvoulůžku s obžalovaným po sledování televize. Neprokázalo se, že by tímto způsobem postupoval cíleně sám obžalovaný, byť se v domě tehdy na noc zatopilo krbovými kamny jen v uvedené místnosti a netopilo se už v dětském pokoji nezletilé – jak vyplynulo z výpovědi obžalovaného i poškozené. Nezletilá však nevypověděla, že by ji obžalovaný jakkoliv nutil, aby s ním v ložnici spala. První noc za nepřítomnosti matky, kdy nezletilá v ložnici ležela vedle obžalovaného, proběhla bez fyzického kontaktu.
36. Nezletilá [REDAKCE] svědecky vypověděla, že po vložení ruky na penis obžalovaný svou ruku na ruce poškozené ponechal, a pak na 2 místech výpovědi *rozporně* popsala, že obžalovaný pravděpodobně svou ruku hned dal pryč. Je tak nutno vycházet z druhé varianty děje. Nezletilá neuvedla, že by obžalovaný vložení ruky na penis činil *v delším intervalu pohybu*, než že by jen vzal ruku nezletilé a obratem ji položil na penis. Protože nezletilá svým způsobem již vnímala i vzetí vlastní levé ruky rukou obžalovaného, lze předpokládat, že by na delší dobu trvající mechanismus vložení ruky na penis poukázala.
37. Ač poškozená popsala, že obžalovaný ji vzal ruku *za prsty*, které fakticky vytvaroval kolem penisu, není toto nejasné konstatování dostačující pro závěr o vyšší míře vědomé a volní složky jednání obžalovaného tak, že by bylo dle okolností případu vyloučeno, že obžalovaný jednal v omylu. Nelze ani tvrdit, že jde o podstatný rozpor svědecké výpovědi nezletilé poškozené s výpovědi obžalovaného, který se jednak jen domníval, že ruku nezletilé tehdy vzal za zápěstí, a jednak s položením ruky nezletilé na svůj penis spojoval důsledek, že poškozená prsty vlastní ruky penis prakticky volně objala.
38. Nezletilá ani obžalovaného jakkoliv *neregistrovala* nad svým tělem, například že by ji před činem nebo po položení ruky na penis sledoval či cokoliv podobného. Poškozená nevěděla, kdy a jak obžalovaný v ložnici ulehl do postele, protože v ten moment ho nezpozorovala, byla v polospánku. Nevyklučovala, že před rozhodným jednáním obžalovaný ležel v posteli a spal, a logicky by tudíž nemohla ani rozporovat, že odešel na toaletu. Podotkla, že obžalovaný šel na toaletu po tomto skutku, s čímž obžalovaný nesouhlasil. Nešlo však o natolik relevantní skutečnost. Lze *akcentovat* noční dobu, rozespalost obou aktérů a časový odstup výpovědí od činu. Pro obžalovaného naopak skutkově zakládá vyšší důvodnost podezření ze spáchání úmyslného sexuálního útoku proti nezletilé pobyt na toaletě před činem.
39. Po činu se poškozená zcela probudila, byť zůstala se zavřenýma očima v obavě, co se bude dít dále. Nic dalšího pak neproběhlo. Nezletilá vzala ruku z penisu obžalovaného pryč a odsunula se. Obžalovaný tuto situaci vylicil shodně s nezletilou poškozenou. Nezletilá opakovaně *vyloučila*, že by obžalovaný rukou po penisu jakkoliv pohyboval, ani sama žádný pohyb ruky nevykonala, k masturbaci nedošlo a obžalovaný s rukou poškozené na penisu pravděpodobně ani nevyvinul

jakýkoliv tlak. Poškozená polohově usuzovala, že po vložení ruky na penis obžalovaný na posteli „normálně ležel“, nic jiného nezaznamenala.

40. Rozpor ve výpovědích obžalovaného, kdy v přípravném řízení uvedl, že vzal ruku poškozené svou *levou, nikoli pravou rukou*, což by nasvědčovalo ležení na boku, ve světle obsahu výpovědi nezletilé ad shora nebyl podstatný. Obžalovaný ležení na pravém boku ze zdravotních důvodů odmítal, ač pro krátký časový úsek nevyloučil, *ve shodě* se svědeckou výpovědí manželky [REDAKCE]. Ležení na boku v době spáchání činu směrem k tělu poškozené však nebylo nijak prokázáno.
41. Nezletilá vypověděla, že ruku, kterou obžalovaný vzal a dal na penis, měla položenou uprostřed postele, tj. *zjevně volně*, a obžalovaný tak ruku poškozené nemusel na posteli hledat, nebo jakkoliv sahat pod peřinu poškozené.
42. Veškeré tyto části výpovědi nezletilé svědkyně – poškozené [REDAKCE] *konvenují obhajobě* obžalovaného, že automaticky vzal ruku ženy ležící na posteli, dal ji na penis, svou ruku položil zpět na postel a pokusil se dál spát.
43. Obžalovaný tvrdil, že nezletilá se prakticky obratem po vložení ruky na penis odtrhla, řádově do pár sekund. Naopak nezletilá poškozená podotkla, že ruku na penisu obžalovaného držela cca 2 – 3 minuty. *Doba položení ruky* poškozené na penisu obžalovaného nebyla určena zcela jasně, což je pochopitelné jednak vlivem nastalé situace vnímané nezletilou, jednak pro odstup času od spáchání skutku. Vymezila-li však nezletilá, že setrvala s položenou rukou na penisu obžalovaného zhruba 2 či 3 minuty, protože se bála případného pokračování sexuálního jednání obžalovaného, je věrohodně zřejmé, že ruku z penisu nevzala ihned a pravděpodobně ani v krátkém řádu sekund, jak namítal obžalovaný. Z tohoto vzájemného rozporu ve výpovědích obžalovaného a nezletilé ovšem *nelze jednoznačně*, ani ve spojení s ostatními skutečnostmi, seznat skutkový ukazatel pro vyslovení viny obžalovaného, když nezletilá poškozená se v době aktu obžalovaného nacházela v polospánku, byla značně unavená a časový rámec činu nemusela transparentně odhadnout, a obdobně obžalovaný v rozespalosti, únavě a snaze pokračovat ve spánku mohl vnímat celkový čas položení ruky poškozené na penisu odchýlně od skutečného stavu.
44. Penis obžalovaného byl *obnažený* v důsledku úsporného a volného oděvu. Nebylo prokázáno, že by se obžalovaný jakkoliv cíleně svlékl, než k poškozené do postele v ložnici opětovně ulehl. Nezletilá poškozená nic takového nezpozorovala, ač polospánek, ve kterém se nacházela, jí vylučoval nebo ztěžoval vnímání.
45. Nezletilá po činu i v době vedeného trestního řízení bydlela ve společné domácnosti jak s matkou [REDAKCE], tak s obžalovaným nevlastním otcem, až na tříměsíční pobyt v diagnostickém ústavu. Nelze *potvrdit ani vyloučit* vliv rodiny na obsah výpovědi nezletilé. Obžalovaný například v přípravném řízení a před soudem vypověděl, že si v minulé době lehal k nezletilé nevlastní dceři do postele a šimral ji na žádost na ruce, zádech či břiše, kdy nezletilá si s tímto cílem vyhrnula horní část oblečení tak, aby nebyla viditelná prsa. Naopak nezletilá stvrzovala toliko společné ležení na posteli v dětském pokoji, bez spaní i jakéhokoliv dotyku. Tento kontakt obžalovaného s nezletilou nebyl sám o sobě nezákonný, obdobně jako společné spaní nezletilé s obžalovaným v posteli v ložnici na návrh v domě fyzicky nepřítomné matky. Sdílení lože nezletilé dcery ve věku 11 let s otčímem v době nepřítomnosti matky však rozhodně nebylo standardní situací, jež také nakonec vyústila v intimní čin, který mohl vést i ke vzniku traumatu u nezletilé poškozené. Svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že navrhla, aby si nezletilá dcera lehla do postele v ložnici a společně s obžalovaným se tam před spaním dívali na televizi, protože si přála, aby mezi obžalovaným a nezletilou byly zlepšeny vzájemné vztahy. Obžalovaný potvrdil, že se s nezletilou tehdy více hádali, protože se jeví o to více nevhodný postup, že nezletilá spala s obžalovaným v ložnici na dvoulůžku, když matka v domě přítomna nebyla. Nezletilá poškozená ovšem vypovídala v přípravném řízení *zásadně věrohodně* a na žádné nucení nebo přemlouvání k ležení

v posteli v ložnici s obžalovaným v době nepřítomnosti matky o 2 nocích v [REDAKCE] 2020 nepoukazovala.

46. Nad rámec vzetí vlastní ruky obžalovaným a vložení na penis poškozená *nezminila jiné* jakkoli nestandardní pohyby či okolnosti před spánkem nebo v době (polo)spánku, a to nejen na Policii ČR, avšak i v době minulé před vícero psychology.
47. Obžalovaný se hájil, že je *navyký* usínat nebo spát s manželkou [REDAKCE] – matkou nezletilé tak, že mu manželka drží penis, nebo se oba drží i jiným způsobem za těla s cílem dosažení pocitu vzájemné blízkosti. Sexuální či ostatní soukromé praktiky dospělých osob mohou být *různé*, a nelze bez dalšího shledat nevěrohodnost takové proklamace. Ruku manželky na penis tvrzezně vkládal obžalovaný buď sám, a v noci tak manželku i vzbudil, nebo mu penis do ruky brala manželka. Svědkyně [REDAKCE] potvrdila, že tímto způsobem – s držením penisu společně s obžalovaným běžně spí. Obhajoba obžalovaného, že *automaticky* sahal po ruce jinak na posteli přítomné „manželky“, aby si ruku dal na penis, nebyla vyloučena. Před spaním toho večera si obžalovaný s [REDAKCE] telefonovali, což v noci mohlo případně vyvolat myšlenky obžalovaného na manželku. Svědkyně [REDAKCE], bývalá chůva nezletilé, vypověděla, že se v blízké časové návaznosti po skončení školení [REDAKCE] od jmenované dozvěděla o noční události mezi obžalovaným a poškozenou [REDAKCE]. [REDAKCE] řekla už tehdy [REDAKCE], že je zvyklá spát s obžalovaným s držením penisu rukou a že obžalovaný špatně spí a bere více léků, a proto k incidentu s nezletilou došlo.
48. Svědkyně [REDAKCE] se zastala obžalovaného, že se o nezletilou staral a že by úmyslný sexuální útok proti nezletilé nevlastní dceři nespáchal. [REDAKCE] – matka nezletilé popsala osobu obžalovaného vysoce kladně, s důvěrou v tvrzení, že sexuální čin na poškozené nespáchal úmyslně. Skutečnost, že dle výpovědi obžalovaného a poškozené zpočátku reagovala [REDAKCE] na oznámení nezletilé dcery poměrně prudce a déle trvajících hádkami s obžalovaným, vyznívá věrohodně v tom směru, že se jako matka nezletilé dotazovala, jak se takový čin mohl stát, a obžalovanému skutek logicky vyčítala, když touto událostí musel být po jistou dobu vzájemný vztah manželů zčásti narušen. Tyto projevy [REDAKCE] však nejsou v *žádném rozporu* s tím, že se za obhajobu obžalovaného ve výsledku plně postavila.
49. Znalec z oboru zdravotnictví, odvětví *psychiatrie a sexuologie*, doc. MUDr. Jaroslav Zvěřina, CSc., na osobu obžalovaného vypracoval v přípravném řízení znalecký posudek, ve kterém nedovodil žádnou duševní poruchu, sexuální deviaci, pedofilii ani patologii, a shledal rozpoznávací a ovládací složky jednání za plně zachovalé. Znalec psychiatr u hlavního líčení znalecké závěry doplnil tak, že kdyby obžalovaný požil 2 tablety léku Zaldiar okolo 7. až 8. hodiny večerní v rozhodný den před činem, mohlo by toto vést k podstatnému snížení rozpoznávací schopnosti, byť nikoli vymizení. Pokud by byl čin spáchán okolo 1. až 2. hodiny ranní, efekt léku Zaldiar na psychiku by již nebyl natolik intenzivní, ovšem stále by mohl znamenat podstatný útlum rozpoznávací schopnosti, dle neznámé reakce organismu. Obhajoba obžalovaného o požití 2 tablet léku Zaldiar večer před spácháním skutku však soudem nebyla seznána důvěryhodnou.
50. *Nespavost*, která by obecně mohla znamenat bdělost, nebo i *rozespalost*, na niž obžalovaný pro dobu činu od počátku trestního řízení a v rodině poukazoval, by však podle závěru znalce psychiatra mohla mít *sama o sobě* vliv na psychický stav obžalovaného v době činu. Znalec z psychiatrického hlediska zaujal názor o neuropatické nespavosti, a to po seznámení s lékařskými zprávami doloženými obžalovaným. Ač znalec psychiatr není odborníkem z odvětví neurologie, operoval ve výsledku i jen se standardní nespavostí bez organického nálezu. Stanovil pak možný scénář vlivu nespavosti obžalovaného na psychiku, ke které se jako psychiatr, nikoli výhradně sexuolog, byl výlučně kompetentní vymezit. Nespavost se u obžalovaného po subjektivní stránce podávala z mnoha lékařských zpráv datovaných od roku 2019 ad shora a více objektivně po odborném vyšetření s hospitalizací podle zprávy Národního institutu duševního zdraví – Oddělení poruch spánku ze dne 21. 11. 2022, kde mu byla diagnostikována neorganická nespavost. Byť jde

o zprávu ke stavu obžalovaného po 2 letech od činu, nelze s ohledem na dlouhodobé problémy se spánkem tvrzené obžalovaným dle předchozích lékařských zpráv vyloučit, že tato diagnóza byla dána i k době činu v [REDAKCE] 2020. Znalec psychiatr pak vyšel z okolností věci a i pro případ *běžné nespavosti* vlivem zdravotních potíží – zhoršeného spánku, nočního buzení – uvedl, že by v době spáchání činu mohla vést ke snížení rozpoznávací/ovládací schopnosti. V tomto směru nelze abstrahovat toto znalecké hodnocení rozpoznávací a ovládací schopnosti a vztahovat ho jen k právní otázce přičetnosti s tím, že k nepřičetnosti či ke zmenšené přičetnosti by v základu mohla dle § 26 tr. zákoníku a § 27 tr. zákoníku vést jen duševní porucha dle § 123 tr. zákoníku, která nadále nebyla shledána. Znalec psychiatr však posuzuje i *celkový psychický stav* tvrzeného pachatele k době činu, tedy nejen pro vyvození právního závěru o přičetnosti nebo nepřičetnosti. Projev nespavosti s dopadem na psychiku obžalovaného nelze skutkově zpětně znalecky potvrdit či vyloučit. Verzi obžalovaného, že se spletl, znalec psychiatricky označoval za *nikoli nepravděpodobnou*, tj. možnou, což a priori nelze pokládat za nepřipustné hodnocení důkazů znalcem, když znalec se vyslovoval k možnému *psychickému rozpoložení* obžalovaného.

51. Znalec z psychiatrického pohledu ani nezapověděl *motivaci* obžalovaného k držení penisu s cílem spánku, pokud tak byl s manželkou v noci zvyklý. Nebyly znalecky vypořádány *sexuální požítky* obžalovaného v kontextu s incidentem.
52. Nutno podotknout, že obžalovaný má současně oční vadu, kdy na dálku má na očích 3,5 a 3 plus ¼ dioptrií a na blízko 4,7 a 5 dioptrií, v noci nespí s brýlemi a brýle si nenasazuje ani k noční cestě na toaletu.
53. Znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví *klinické psychologie*, PhDr. Tereza Sejkorová Benešová také u obžalovaného nekonstatovala psychické narušení osobnosti, když obžalovaný nemá sklony k agresii, chová se způsobem nevybočujícím ze standardních sociálních a rodinných norem, vykazuje emoční stabilitu a rodinu má značně vysoko v hierarchii hodnot. V rámci znaleckého vyšetření *nic nenasvědčovalo* tendenci obžalovaného k patologickému chování, jaké mu bylo obžalobou kladeno za vinu. Obžalovaný nemá nijak sníženou obecnou věrohodnost, byť by jako každý člověk dokázal i lhát. Znalkyně současně shledala zvýšenou závislost obžalovaného na ženské postavě, obžalovaný je úzce vztahově závislý na manželce. Soud poznamenává, že tento znalecký závěr *odpovídá* vzorci způsobu usínání nebo spaní obžalovaného s manželkou [REDAKCE] s držením penisu. Deklarovanou motivaci obžalovaného, že čin byl nedorozuměním, pokládala znalkyně za souladnou s výsledky psychologického vyšetření.
54. Všechny tyto skutečnosti musely být soudem v rámci hodnocení důkazní situace a možného omylu na straně obžalovaného brány v potaz.
55. Neplatí rozhodně paušální závěr, že se lze u nočního sexuálního deliktu vyvinut tvrzením, že pachatel trpěl nespavostí a bolestmi, a že tedy nevěděl, na kom sexuální akt činí. V předmětné věci však *v komplexu* nastoupily takové okolnosti *ad shora*, pro které byly objektivně dány pochybnosti o úmyslném spáchání skutku obžalovaným, které lze označovat za důvodné, se zřetelem ke všem *specifikům* případu.
56. K faktům dle bodu 23. odůvodnění tohoto rozsudku, která opodstatňovala důvodnost podezření ze spáchání úmyslného činu obžalovaného, je nutno *reflektovat závěry*: Odchod obžalovaného z ložnice na toaletu před činem, krátké ležení v posteli před chůzí na toaletu, bolesti ani 2. sdílená noc s poškozenou nebyly vzhledem k *celkovému obsahu dokazování* skutkově adekvátní k tomu, aby verzi o omylu obžalovaného vyvrátily. Paměťová stopa obžalovaného, že se v noci probudil, respektive byl v polospánku, cítil bolesti a odešel jako pravidelně na toaletu, také neznamená, že by byla vyloučena rozespalost a vnitřní psychický stav obžalovaného toho rázu, že obžalovaný automaticky na posteli po návratu z toalety učinil mechanismus, na jaký byl s manželkou v noci zvyklý – vzetí ruky ženy a vložení na penis. Slovní spojení „silou vůle“, které obžalovaný použil, bylo jen formulačního charakteru. Není ani zpětně možné uzavřít, jaká byla v době činu konkrétní teplota v místnostech, kterými obžalovaný na toaletu prošel, neboť i když se topilo

na noc krbovými kamny jen v ložnici, krbová kamna před spaním obžalovaného takřka vyhasla a skrze ložnici se nedostávalo dostatečné teplo do celého zbytku domu, jak vypověděla i svědkyně [REDACTED], během celého dne mohl být rodinný dům dobře vytopen plynem. Nezletilá ostatně ve svědecké výpovědi podotkla, že před spaním byl pravděpodobně obžalovaný na počítači v kuchyni.

57. V domě, včetně ložnice, byla v čase skutku *tma nebo šero*, viditelné byly dle výpovědi obžalovaného jen obrysy. Nezletilá shodně popsala, že v místnosti byla tma, a nedokázala vymezit, zda úplná, či nikoli. Obžalovaný k věci vypověděl, že po cestě na toaletu si po celou dobu *nerozsvítil* žádné světlo, je zvyklý chodit potmě po hmatu. S touto výpovědí obžalovaného korelovala jak svědecká výpověď nezletilé poškozené, která uvedla, že v místnosti žádné světlo nesvítilo, tak výpověď svědkyně [REDACTED], jež poukazovala na obvyklou chůzi obžalovaného v noci na toaletu, kam obžalovaný chodil během noci pravidelně. [REDACTED] mimo jiné poznamenala, že obžalovaný si jedenkrát po návratu z toalety spletl svou polovinu postele, rychle si lehl a uhodil ji do hlavy. Nelze mít za absurdní obhajobu obžalovaného, že až po odvrácení se poškozené zaregistroval obroučky brýlí, se kterými nezletilá ležela, když toto tvrzení *zapadá do souvislosti* s polospánkem, ze kterého byl obžalovaný vytržen tím, že nezletilá poté vzala ruku z penisu obžalovaného pryč.
58. Nezletilá ležela na posteli na obvyklé straně matky [REDACTED], na zádech a pod peřinou, jak sama vypověděla. Nebylo by již s odstupem času ani možno *objektivně* prokázat, zda poškozená ležela hlavou čelem k obžalovanému, nebo opačně. Vlasy nezletilé byly v době skutku zhruba stejné barvy – tmavě hnědé jako matky [REDACTED]. Manželka obžalovaného [REDACTED] byla a je hubené postavy. Ač toho času byla nezletilá o 17 cm menšího vzrůstu než [REDACTED], což se podávalo ze zprávy praktické dětské lékařky [REDACTED] na č. l. 244, nelze toliko z údajů o výšce či váze utvořit jednoznačný závěr o velikosti obvodu zápěstí nebo celé ruky nezletilé oproti matce [REDACTED]. Primárně však není možno i v souhrnu s ostatními skutečnostmi *mimo důvodnou pochybnost* dovozovat, že by vzetím případně dílem menší ruky poškozené v noční době obžalovaný i přes rozespalost ihned musel rozpoznat, co činí, když obžalovaný postupoval s vložením ruky nezletilé na penis zjevně plynule rychlou formou a skutek byl spáchán na těle ležící poškozené, mimoto pod peřinou.
59. Obžalovaný mohl dle důkazního stavu jednat v *negativním skutkovém omylu* dle § 18 odst. 1 tr. zákoníku tak, v době spáchání činu po subjektivní stránce neznal ani nepředpokládal jako možnou skutkovou okolnost, která je znakem trestného činu, tedy že k pohlavnímu styku zneužívá nebo se pokouší zneužít bezbrannosti nezletilé nevlastní dcery. Není odpovídající zde dovozovat ani odpovědnost za jakýkoliv trestný čin z nedbalosti. Obžalovaný se důvodně mohl nacházet v omylu, ve stavu rozespalosti a v takovém psychickém útlumu vědomé a volní složky, že automaticky v noční době sáhl na posteli po ruce ležící nezletilé poškozené, kterou si vložil na penis, když takto byl zvyklý spát v ložnici s manželkou. Tato situace by korespondovala s omylem v objektu – předmětu útoku (*error in persona*), který standardně nevylučuje trestní odpovědnost, toliko se nahradí činem poškozený subjekt. V posuzované věci, i v případě spánku ženy, by však nebylo možno dovozovat úmysl ke zneužití bezbrannosti s cílem dosažení uvedené prostší varianty pohlavního styku, protože obžalovaný by s ohledem na svědeckou výpověď manželky [REDACTED], která dobrovolný zvyk s držením penisu obžalovaného potvrdila i pro dobu vlastního spánku, pročež se i budila, mohl nepochybně usuzovat na souhlas s tímto aktem sexuální povahy.
60. Provedené důkazy soud hodnotil jednotlivě i ve vzájemné souvislosti, jak má na mysli § 2 odst. 6 tr. řádu, a dospěl k závěru, že vina obžalovaného pro jednání popsané ve výroku tohoto rozsudku nebyla spolehlivě prokázána.
61. Na důvodné podezření ze spáchání trestného jednání dle obžaloby ze strany obžalovaného bylo možno obžalobou usuzovat. Důkazy v trestní věci však komplexně nebyly dostatečné k uznání obžalovaného vinným jednáním dle obžaloby bez důvodných pochybností. Platí, že jakkoliv

vysoký stupeň podezření sám o sobě není způsobilý k vytvoření základu pro odsuzující výrok (viz např. nález Ústavního soudu ČR ze dne 13. 5. 1998, sp. zn. IV. ÚS 36/98, nebo relevantně usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. 7. 2019, sp. zn. 8 Tdo 748/2019).

62. Ve věci existovaly důkazy, které opodstatňovaly vyšší podezření ze spáchání trestného jednání obžalovaným, avšak po dokazování u hlavního líčení neutvářely ucelený, nenarušený a silný řetězec k vině obžalovaného. Skutek nebyl prokázán ani v tom rozsahu, aby se po změně popisu se zachováním totožnosti skutku mohlo jednat o jiný trestný čin nebo přestupek.
63. Z titulu skutečností plynoucích z provedeného dokazování a v návaznosti na konstantní judikaturu soud aplikoval zásadu *in dubio pro reo* a obžalovaného dle § 226 písm. b) tr. řádu obžaloby zprostil z důvodu, že nebylo nad rozumnou pochybnost prokázáno, že skutek, pro který bylo vedeno trestní stíhání, byl spáchán na nezletilé poškozené úmyslně násilnou formou – v přímém či nepřímém úmyslu, a že je tedy *trestným činem* (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 13. 7. 1988, sp. zn. 11 Tz 26/88, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu pod č. 37/1989). Nebyl jednoznačně vyloučen skutkový závěr, že jednání obžalovaného bylo vedeno negativním skutkovým omylem.
64. O otázce viny obžalovaného setrvaly po dokazování u hlavního líčení před soudem důvodné pochybnosti, které nebyly dokazováním odstraněny, a jiné důkazy k trestní věci buď nebyly dány, nebo by již nemohly zásadní pochybnosti o vině obžalovaného trestným činem, resp. skutkem dle obžaloby vyloučit.
65. Podle § 229 odst. 3 tr. řádu byla nezletilá poškozená [REDAKCE] po zproštění obžalovaného obžaloby automaticky odkázána s celým nárokem na náhradu nemajetkové újmy, který za ni v trestním řízení v částce [REDAKCE] Kč vznesl ustanovený zmocněnec a stvrdil ustanovený opatrovník, na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je řádným opravným prostředkem odvolání, které je možno podat do 8 dnů od doručení popisu rozsudku, a to u Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích. O případném odvolání bude rozhodovat Vrchní soud v Praze. Právo podat odvolání nemá osoba, která se tohoto práva výslovně platně vzdala. Včas podané odvolání má odkladný účinek.

Odvolání může podat

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná podat odvolání proti rozsudku pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Pardubice 27. ledna 2023

JUDr. Jana Bodečková, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].